

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET AFVALMONSTER

toneelspel in één bedrijf, door ouderen voor
kinderen

1880
door

Willyiam

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.2219

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>HET AFVALMONSTER</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>WILLYIAM</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2009/220/16
ISBN 978-90-385-10620

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 spelers)

KONINGIN MEROMEER
ANNA, haar dienstmeid
DE MINISTER
HET AFVALMONSTER

DECOR

De scène stelt (al dan niet met suggestieve) decorstukken een deel van de troonzaal en een deel van de paleistuin voor.

De afvalberg waar het afvalmonster in huist, kan bijv. opgebouwd worden met een tuinparasol waarover een net vol afval wordt gedrapeerd. Hierdoor ontstaat ook een soort tentruimte waarin een acteur zich kan verbergen.

KONINGIN : Annie! Annie!

DIENSTMEID : Ja, majesteit?

KONINGIN : Ruim onmiddellijk die troep op. En vlug wat! Je weet dat ik afval haat.

DIENSTMEID : Waar blijft al die rommel toch vandaan komen? Ik heb een kwartier geleden de vloer nog schoongemaakt.

KONINGIN : Ja, dat begrijp ik ook niet, Annie. Zoveel heb ik niet gegeten en gedronken.

DIENSTMEID : Het lijkt hier de laatste tijd wel te spoken. (*begint te vegen*) Majesteit...

KONINGIN : Ja?

DIENSTMEID : Waarom koopt u geen yoghurt uit glazen potjes? En waarom eet u niet met een metalen lepeltje?

KONINGIN : Annie, alsjeblieft! Je weet toch dat ik alleen deze yoghurt lust? En die verkopen ze alleen in kleine plastic potjes.

DIENSTMEID : En waarom moet u per se uit blikjes drinken, Majesteit?

KONINGIN : Dat heb ik nu al duizend keer gezegd, Annie: omdat glazen flessen breken en ik gruw van dat geluid en ik ben ook bang om me te snijden.

DIENSTMEID : Ik moet het toch opruimen?

KONINGIN : Wat scheelt jou toch de laatste tijd, Annie? Altijd maar dat gezeur over blikjes en plastic potjes en lepeltjes. En spuitbussen en teveel lampen die hier branden...

DIENSTMEID : Omdat al die potjes en blikjes de afvalbergen maar vergroten, Majesteit.

KONINGIN : Begin je daar nu weer over?

DIENSTMEID : Omdat het steeds erger wordt, Majesteit.

KONINGIN : Annie, er bestaan geen afvalbergen. Dat zijn fabeltjes.

DIENSTMEID : Wie zegt dat?

KONINGIN : De minister.

DIENSTMEID : Och de minister! Er bestaan meer afvalbergen dan gewone bergen in ons land, Majesteit.

KONINGIN : Onzin. Allemaal praatjes van mensen die zich interessant willen maken.

DIENSTMEID : Wie zegt dat?

KONINGIN : De... minister

DIENSTMEID : (*gelijktijdig met de koningin*) ... minister. Hij maakt u gewoon wat wijs, Majesteit.

KONINGIN : Waarom zou hij mij wat wijs willen maken?

DIENSTMEID : Omdat hij anders ruzie krijgt met de fabrikanten van blikjes en plastic potjes.

KONINGIN : Jij ziet spoken.

DIENSTMEID : En u zou eens dringend in uw land moeten rondreizen, Majesteit.

KONINGIN : Een koningin moet niks, Annie.

DIENSTMEID : Een koningin moet voor haar land zorgen.

KONINGIN : Hou je mond, jij brutaal schepsel

DIENSTMEID : Al die afvalbergen vergiftigen de aarde en de lucht. De bomen en de planten worden ziek. De rivieren stinken erger dan braaksel en alle vissen zijn ziek of sterven.

KONINGIN : Nu ga je zwijgen.

DIENSTMEID : En hebt u de laatste dagen al eens in de regen gelopen, Majesteit?

KONINGIN : Wat is er dan met de regen? Hij is toch niet droog geworden of gestreept of wat?

DIENSTMEID : Ja, spot u maar, Majesteit, maar er is iets heel erg mis met de regen: hij doet je huid jeuken en branden. En ik heb van de boeren gehoord dat hij gaten in de groenten en het fruit brandt; gaten zo groot als een euromunt!

KONINGIN : Allemaal leugens!

DIENSTMEID : (*opent het raam*) Ruikt u eens.

KONINGIN : Sluit onmiddellijk dat raam. Bah, wat een stank. Iemand heeft zeker een vuilbak open laten staan.

DIENSTMEID : Vuilbak? Die stank komt van de afvalbergen in de buurt, Majesteit.

KONINGIN : Voor de zoveelste keer: er zijn geen afvalbergen, Annie.

DIENSTMEID : Goed, goed, ik zwijg al.

KONINGIN : Het is je geraden. Breng me liever nog een doos yoghurtpotjes en een paar blikjes coca cola in plaats van die leugens en die onzin te verkopen. En roep de minister binnen.

DIENSTMEID : Jawel, Majesteit (*Af*)

MINISTER : (*op*) Met wat kan ik u van dienst zijn, mijn goede en wijze Majesteit?

KONINGIN : Ah, minister... Ik zit met een vraag, een berg van een vraag.

MINISTER : Zegt u maar, Majesteit.

KONINGIN : Minister... bestaan er nu wel of niet afvalbergen in ons land? Eerlijk zeggen!

MINISTER : (*lacht smakelijk en geamuseerd*) Zijn onze milieurakkertjes weer bezig, Majesteit? Zijn onze groene ridders weer op pad, roepend: "Oh, ons moedertje Natuur gaat kapot door de afvalbergen en door de rook van de fabrieken en door de straling van de kerncentrales?"

KONINGIN : Minister!

MINISTER : Mmm, ja... pardon, Majesteit. (*volksmennertoon*) Majesteit... kinderen van dit land... ik heb het altijd gezegd, en ik zeg het nogmaals en ik zal het blijven zeggen: er bestaan geen afvalbergen in dit land en ze zullen er ook nooit komen!

DIENSTMEID : (*op*) Uw yoghurt en uw coca cola, Majesteit.

KONINGIN : Dank je.

(*Annie blijft staan, benieuwd naar het gesprek*)

Ga nu maar, Annie. Minister, ik kan er toch van op aan dat jij de waarheid spreekt?

MINISTER : Maar Majesteit toch... Majesteit, alstublieft, u gelooft mij toch eerder dan ... dan die groene praatjesmakers, zeker?

KONINGIN : Er zijn hardnekkige geruchten, Minister.

MINISTER : Allemaal leugens en bedrog, Majesteit. Alle afval in dit land wordt onmiddellijk en volledig en brandschoon verwerkt.

KONINGIN : Is dat de waarheid, minister?

MINISTER : De absolute, volledige en ongelogen waarheid, Majesteit. Er is geen enkele andere.

KONINGIN : En er drijven geen zieke of dode vissen in de rivieren? En de regen doet je huid niet branden?

MINISTER : (*lacht steeds harder en geforceerder*) Regen die je huid doet branden. Nee maar, wat een fantasie! Die milieurakkers moesten sprookjes gaan

schrijven.

KONINGIN : Goed. Want ik begin al dat gemopper en al die klachten grondig beu te worden. Altijd maar dat gezeur dat de natuur kapot gaat... En dat ik daar niks aan doe.

MINISTER : Als u wilt, kan ik al die onruststokers wel een dagje in de gevangenis laten gooien, Majesteit.

KONINGIN : Nee, nee, nee, zo erg is het nu ook weer niet. 't Zijn nog geen misdadigers hé minister. Je kan gaan.

MINISTER : Zeker, Majesteit. En als u vragen hebt, dan roept u me maar. (Af)

KONINGIN : Zie je nu wel. Ik zal die Annie eens een flinke veeg uit de pan geven. Met haar stomme milieupraatjes. Annie! Annie!! Waar blijf je?

DIENSTMEID : Ja, Majesteit?

KONINGIN : Waarom laat je me zo lang wachten?

DIENSTMEID : Ik was net op weg naar de grote afval... puntje-puntje-puntje om de vuilnismand leeg te gooien.

KONINGIN : Ah zo. Waarom ik je roep, Annie: ik heb daarnet de minister gesproken over die afvalbergen, en hij verzekerde me nogmaals dat het dikke leugens zijn.

DIENSTMEID : Zo, zo.

KONINGIN : Ja. Dus, als je nog één keer over die afvalbergen begint, mag je meteen in de varkensstallen gaan werken, begrepen?

DIENSTMEID : Arme Majesteit.

KONINGIN : Wat zei je daar?

DIENSTMEID : Ik zei: "ja, ja, Majesteit."

KONINGIN : Goed. Breng nu je vuilmand maar weg. (als Annie weg is) Brutale meid. Wat bezielt haar toch?

(De dienstmeid leegt haar mand achter de "afvalberg". Als ze weggaat, worden er een paar lege potjes tegen haar aan gegooid.)

DIENSTMEID : *(na enkele pogingen de dader te pakken te krijgen)* Hou nu maar al op, hé flauwe grappenmaker? En kom tevoorschijn. *(ze loopt enkele malen rond de afvalberg, ziet niemand en gaat terug naar het paleis)*